

[Aksel Larsen.]

Jeg vil da sige, at det er ikke os, men det er regeringen og de partier, der hidtil har støttet regeringen i udenrigshandelspolitikken, som er skyld i, at Danmark mangler valuta i den grad, som tilfældet er.

Jeg vil endvidere have lov til at sige, at den 8. august mødte regeringen frem i folketinget og forelagde visse forslag, bl. a. forslag om bevilling af 350 mill. kr. til militære anskaffelser. Ved den lejlighed gjorde regeringen opmærksom på, at man måtte i hvert fald regne med, at af disse 350 mill. kr. skulle de 150 mill. kr. anvendes til indkøb i udlandet, hvilket yderligere ville forværre valutaisituationen for vort land. Jeg foreslår, at man undlader at købe krigsmateriel for disse 150 mill. kr., som man kalkulerede med i august. Jeg foreslår, at man opgiver denne plan, så sparer man de 150 mill. kr. i valuta, som den højtærede handelsminister ^o erklærer han har brug for, hvis han skal ophæve fedtstofrationeringen.

Jeg forstår, at retsforbundet er på flugt væk fra sin dagsorden over til venstres og de konservatives dagsorden med den motivering, at den siger det samme, men også for at komme uden om den vanskelighed, det unægtelig må være for partiet, at det kun har foreslået smørrationeringen ophævet, men ikke margarinerationeringen. Der kan siges meget pro et contra ud fra forskellige opfattelser om de ærede medlemmer, hr. Hans Pinstrups og hr. Aksel Møllers forslag til dagsorden, men det kan vist ikke på nogen måde sandsynliggøres, at med „snarest muligt“ menes der „straks“. Sådan set vil jeg hellere udtrykke det således, at det forslag til dagsorden, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har stillet, i og for sig er en korrekturlæsning på de ærede medlemmer hr. Hans Pinstrups og hr. Aksel Møllers forslag til dagsorden. I indholdet siger de det samme, men jeg kan ganske vist ikke afgøre, hvorvidt forslagsstillerne tænker og mener det samme. „Snarest muligt“ kan naturligvis være, når en koncipist i et ministerium får tid til at skrive det fornødne på et stykke papir, og man får bekendtgørelsen sendt ud til dagspressen, men „snarest muligt“ kan også være, når der er valuta dertil, og jeg skulle tro, at i hvert fald den ene halvdel af forslagsstillerne lægger dette i ordene „snarest muligt“. Om den anden halvdel af forslagsstillerne lægger det samme i ordene, er jeg ikke helt klar over, men jeg ved, at „snarest muligt“ kan under ingen omstændigheder identificeres med

„straks“, så det repræsenterer altså et ganske anseligt tilbagetog, når det ærede medlem hr. Oluf Pedersen nu springer fra sin dagsorden over på det ærede medlem hr. Hans Pinstrups og det ærede medlem hr. Aksel Møllers dagsorden. Vi bekender, at en dagsorden, der har to fædre, som har vidt forskellig mening om, hvad der skal lægges i den — for det har de jo nemlig, det fremgik af det ærede medlem hr. Aksel Møllers tale —, har ikke vor sympati, og vi har ikke noget at have denne manglende sympati i.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s dagsorden har vi heller ingen sympati for. Valgfriheden mellem smør og margarine eksisterer forsåvidt for fattigfolk i provinsen, som de i de fleste tilfælde kan vælge margarine i stedet for smør, og så synes vi ikke, det er nogen stor opgave at gennemføre det, der mangler, den anden halvdel af valgfriheden. Dertil kommer, at vi af de grunde, jeg allerede har redegjort for, mener, at man hellere med det samme måtte skride til at ophæve såvel smør- som margarinerationeringen og skaffe den fornødne valuta dertil, og forøvrigt mere valuta, ved besparelser på den militære indkøbskonto i udlandet. Dertil kommer yderligere, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i sin dagsorden, som jeg desværre kun har hørt oplæst, men ikke har haft lejlighed til selv at holde i hånden og studere, siger noget om, at totalophævelse af fedtstofrationeringen skal ske efter visse overvejelser, og jeg ved ikke hvad. Disse overvejelser skal jo under alle omstændigheder foregå på steder og ved lejligheder, hvor kommunisterne ikke er med, og man må nu ikke forvente af os, at vi skal stemme for en dagsorden, der henviser til overvejelser, som man bevidst holder os udenfor.

Jeg har altså ingen sympati for disse forslag til dagsordener, men jeg har det derimod for et forslag til motiveret dagsorden, som jeg på mit eget partis vegne skal tillade mig at fremsætte, og som lyder sådan:

„Idet folketinget udtaler, at valutabesparelser kan opnås ved, at regeringen opgiver sine planer om ekstraordinært at indkøbe for 150 mill. kr. krigsmateriel i udlandet, opfordrer tinget handelsministeren til at ophæve smør- og margarinerationeringen

og går derefter over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag til motiveret dagsorden: (se oven-